

Sygn. akt. IV Ka 781/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 września 2013 roku

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy IV Wydział Karny Odwoławczy
w składzie:

Przewodniczący SSO Włodzimierz Hilla – sprawozdawca

Sędziowie SO Adam Sygit

SO Piotr Kupcewicz

Protokolant sekr. sądowy Hanna Płaska

przy udziale Marty Dydyszko - Lewickiej prokuratora Prokuratury Rejonowej Bydgoszcz - Południe del. do Prokuratury Okręgowej w Bydgoszczy

po rozpoznaniu w dniu 24 września 2013 roku

sprawy **B. L.**

oskarżonego z art. 263§2 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Inowrocławiu

z dnia 5 czerwca 2013 roku sygn. akt VI K 144/13

zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że wysokość wymierzonej oskarżonemu w pkt. 2 kary pozbawienia wolności podwyższa do 6 (sześciu) miesięcy; utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok w pozostałej części; zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze i jego wydatkami obciąża Skarb Państwa.

IV Ka 781/13

UZASADNIENIE

B. L. pozostawał pod zarzutem popełnienia czynów polegających na tym, że:

I. 22 stycznia 2013 r. w I. wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii posiadał znaczne ilości substancji psychotropowych w postaci soli amfetaminy o wadze 14,63 grama,

tj. o czyn z art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii;

II. 22 stycznia 2013 r. w I. w mieszkaniu posiadał bez wymaganego zezwolenia amunicję w postaci nabojów (...)jednego kaliber (...)marki M.oraz jednego kaliber (...),

tj. o czyn z art. 263 § 2 k.k.

Sąd Rejonowy w Inowrocławiu wyrokiem z 5 czerwca 2013 r. (sygn. akt VI K 144/13) orzekł, że:

1. uznał oskarżonego za winnego czynu opisanego w pkt. I., tj. przestępstwa z art. 62 ust. 2 ustawy z 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz.U. 2005, nr 179, poz. 1485 ze zm.) i za to, na podstawie cyt. przepisu ustawy, wymierzył mu karę roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności;

2. uznał oskarżonego za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt. II., tj. przestępstwa z art. 263 § 2 k.k. i za to, na podstawie cyt. przepisu ustawy, wymierzył mu karę 4 miesięcy pozbawienia wolności;

3. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. w miejsce orzeczonych kar pozbawienia wolności wymierzył oskarżonemu karę łączną roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności;

4. na podstawie art. 69 § 1 k.k. i art. 70 § 2 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na 3-letni okres próby;

5. na podstawie art. 73 § 2 k.k. w okresie próby oddano go pod dozór kuratora;

Na podstawie przepisów art. 70 ust. 2 cyt. ustawy i art. 44 § 2 k.k. rozstrzygnięto w przedmiocie dowodów rzeczowych, a nadto orzeczono w przedmiocie kosztów sądowych w sprawie.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł prokurator. Powołując się na podstawę odwoławczą przewidzianą w art. 438 pkt 1 k.p.k., wyrokowi temu zarzucił obrazę prawa materialnego, a mianowicie przepisu art. 263 § 2 k.k. polegającą na orzeczeniu wobec oskarżonego za ów czyn (pkt 2 wyroku) kary 4 miesięcy pozbawienia wolności, podczas gdy przestępstwo to zagrożone jest karą pozbawienia wolności od 6 miesięcy do 8 lat pozbawienia wolności.

W konkluzji apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w zakresie pkt. 3 poprzez rozwiązanie kary łącznej pozbawienia wolności i wymierzenie oskarżonemu kary łącznej roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności oraz zmianę w pkt. 2 poprzez orzeczenie wobec oskarżonego za tenże czyn kary jednostkowej w wymiarze 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz utrzymanie w mocy zaskarżonego wyroku w pozostałej części.

Oskarżyciel publiczny na rozprawie odwoławczej zmodyfikował swój wniosek, domagając się zmiany wyroku jedynie w zakresie pkt. 2 i wymierzenie oskarżonemu za czyn z art. 263 § 2 k.k. kary jednostkowej 6 miesięcy pozbawienia wolności i utrzymanie w mocy zaskarżonego wyroku w pozostałej części.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja prokuratora jest zasadna.

Rację ma apelujący kiedy wywodzi, że zaskarżony wyrok zapadł z oczywistą obrazą prawa materialnego, a mianowicie przepisu art. 263 § 2 k.k., albowiem Sąd pierwszej instancji wymierzając karę jednostkową za niniejszy występki uchybił treści przewidzianej zań sankcji, wymierzając karę poniżej wysokości minimalnego ustawowego zagrożenia. Czyn ów zagrożony jest karą pozbawienia wolności, której dolna granica wynosi 6 miesięcy, podczas gdy sąd meriti wymierzył oskarżonemu karę 4 miesięcy pozbawienia wolności.

W konsekwencji, konieczne okazało się ze strony Sądu odwoławczego rozstrzygnięcie o charakterze reformatoryjnym poprzez zmianę zaskarżonego orzeczenia i wymierzenie oskarżonemu za ów czyn kary 6 miesięcy pozbawienia wolności (pkt 2).

Zaskarżone orzeczenie podlegało utrzymaniu w mocy w pozostałym zakresie, albowiem kara łączna w pełni przystaje do okoliczności ustalonych i przywołanych w treści uzasadnienia zaskarżonego wyroku.

O kosztach sądowych w postępowaniu odwoławczym orzeczono po myśli art. 634 w zw. z art. 624 § 1 k.p.k.